

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЕЛСКИ НАРОДЕНЪ СЪЮЗЪ.

В. „Земледелска Защита“ излиза веднъжъ въ седмицата — въ Сръда. Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За отстранство се прибавятъ само пощенскитѣ разноски.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраща до администрацията въ гр. Плъвенъ.

За частни обявления се плаща по 2½ ст. на страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ ождеба мѣстватъ по особено споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани рѣш. вѣщатъ, освѣнъ ако са придружени съ пощенска марка.

послѣдната тави се по-

се

„СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА“

Плъвенъ, 1902 год.

Ний бѣхме на ново повикани да правимъ избори! Българския народъ наново бѣ повиканъ да изкаже своето мнѣние по най-жизненихъ въпроси на нашата страна. Дълбокитѣ обществени и економически злини, които се коренатъ въ основитѣ на нашия съвръмененъ строй, почнаха да указватъ своитѣ гибелни послѣдствия, но най-напрѣдъ тѣ указаха своето грозно влияние върху съвръменното ни финансово положение. Разорителната и гибелна финансова политика, която бѣше послѣдователно усвоявана почти отъ всички правителства и партии, изчерпваше вече послѣднитѣ срѣдства на народа, а заедно съ това — тикаше нашата държава къмъ бързъ економически упадъкъ. До като всички источники прѣстѣха, държавнитѣ нужди прогресивно нарастваха и нашитѣ „държавници“ вмѣсто коренно да изменятъ разсипническата финансова политика, или да повдигнатъ производството на народа, тѣ товаришаха още по-тежки данъци върху народния грѣбъ, като покриваха всички излишни разходи и дефицититѣ съ грамадни съсипателни заеми. Днешната финансова криза, която разяжда като гангрена нашия общественъ животъ, е наслѣдена отъ всичкитѣ досегашни разсипнически правителства, шефовитѣ на които вчера си раздираха гърлата изъ села и градове, за да убѣждаватъ наивнитѣ български граждани въ „новата“ и спасителна политика.

Да, и това правятъ безъ всекакъвъ срамъ, защото знаятъ, че българския народъ има единъ непростителенъ порокъ — да прощава всички минали грѣшки и прѣстѣпления на нашитѣ партии и на нашитѣ държавни мъже. Изъ села и градове до вчера се лѣяхъ медоточиви рѣчи изъ най-сквернени уста, които нѣкога сж давали заповѣди да изтрѣпватъ съ стотини невини български избиратели; селени и граждани имахъ случая да чуятъ проповѣди за избавлението отъ финансовата криза отъ хора, които безмилостно прахосваха и крадеха народнитѣ милиони. Тѣ още много ще чуятъ и видятъ, но всичко ще простятъ и забравятъ, защото грѣшкитѣ и прѣстѣпленията на всѣка партия на власт омиватъ тия на прѣдидущитѣ партии. Това е печалното положение на нашата новѣйша политическа история. Ние нѣмаме една ясно-опредѣлена и здраво-организирана обществена сила, която да движи и направлява сждинитѣ на нашия народъ; ние нѣмаме разумна и справедлива критика, подъ която

да се подведатъ всички минали дѣла на нашитѣ партии и като нѣмаме — ние съзнателно ги поощряваме да вървятъ по стария и утъпканъ пѣтъ — пѣтътъ на прѣстѣпленията и на беззаконията.

Рано или късно, критикъ и сждия трѣбва да бжде самия народъ.

Когато народа ще стане истински и фактически господаръ на своето положение, когато той ще стане истинската властъ въ държавата, тогава ще настане и края на всички обществени, економически и финансови бъркотии. Но, до тогава ще мине дълго врѣме. Много сълзи ще изтекътъ и много жертви ще се дадѣтъ отъ страна на народа, до като се изтѣргне той отъ настоящето почти-робско положение. А прѣди всичко, нужно е съзнание въ народа. Миналитѣ и днешнитѣ братоубийствени борби между самитѣ селяни, разцѣплението имъ въ десетки партии, трѣбва да се прѣкрати и — всички заедно — хванати ржка за ржка, трѣбва да дадатъ всеобщъ и рѣшителенъ отпоръ противъ разнитѣ партии, които вече съ десетки години поддържаха нарочно невѣжеството и несъзнанието на „тълпата“, за да могатъ по-лесно да скѣбятъ и доятъ народа и да могатъ по-лесно и безвѣдно да бъркатъ въ каситѣ на народа.

Това свѣтло народно съзнание ние вече го виждаме. Дълбокиятъ невѣжественъ мракъ, който царуваше надъ народнитѣ маси, почва да се разведрява и при далечния и тъменъ хоризонтъ почва да сияе искрата на народното съзнание: чисто и непорочно, което бавно, но сигурно обхваща бѣдния, прокълсанъ и съсипанъ селски народъ. Днесъ това съзнание е искрица, но то утрѣ ще се прѣобърне на вулканъ, който ще извергне всички народни потисници и грабителни и върху развалинитѣ на които ще съзида тържеството на истинската демокрация, или тържеството на народа!

Ний сме дълбоко убѣдени въ тържеството на народната воля, тъй сжщо, както сме убѣдени въ разгрома на неговитѣ врагове. Народната воля е единъ грамаденъ колосъ, който съ вѣкове може да бжде газенъ и измѣчванъ, но, когато избухне въ неговата душа свѣщенния огънъ на съзнанието, той е способенъ съ единъ замахъ да смачка своитѣ ничтожни врагове и да ги изпрати за винаги въ миналото и забвението.

Че това е така, ние имаме прѣдъ насъ резултата на изборитѣ. Въ тѣхъ земледѣл. организация добива 14 Народни Прѣдставители,

отъ които 7 сме имали въ расту-реното XI Обикн. Нар. Събрание.

Ето и имената имъ:

1) Янко Ст. Забуновъ, Прѣдсѣдатель на Бѣлагар. Земледѣлски Народенъ Съюзъ; 2) Димитръ Драгиевъ, Подпрѣдсѣдатель на сжщия; 3) Михо Каравасилевъ отъ село Г. Павликени (Ловченско); 4) Атанасъ Крачуновъ, с. Дрѣновъ (Ловченско); 5) Иовчо Георгиевъ, с. Хайдаръ, (Поповско); 6) Деню Колевъ, с. Зараево (Поповско); 7) Бени Кръстевъ, с. Пиргосъ (Русенско); 8) Хр. Тоневъ, с. Алфатаръ (Силистренско); 9) Никола Узуновъ, с. Дивъ-Дѣдово (Шуменско); 10) Колю Малевъ, с. Каспичанъ (бывше Новопазарско); 11) Юмеръ Юсуфовъ отъ сжщата околия; 12) Ив. З. Нейчевъ, Карнобатъ; 13) Д. Карамановъ съ Карнобатско и 14) Ангелъ Станчевъ, с. Злокученъ (Прѣславско).

Компромиситѣ и партиитѣ.

Нашиятъ политически животъ е съвсѣмъ неустановенъ. Обществентѣ и политическитѣ борби не почиватъ върху строго-опредѣлени и ясно-очертани дѣйствия и постѣпки, но — върху случайни и врѣмenni, които удовлетворяватъ само най-близкитѣ и най-грубитѣ искания на нашитѣ партии. За идейностъ и моралъ, въ такъвъ случай, и дума не може да става. Идейността и морала въ общественитѣ и политически борби е най-хубавия етикетъ, подъ който се прикриватъ въ насъ всички политически акробати, за които е широко открита арената на личнитѣ и котерийни борби.

Понеже нашитѣ партии не сж изникнали отъ нѣкакви прями обществени нужди, за това и тѣ нѣматъ опора си въ нѣкой опредѣлени общественни словесъ, тѣхната опора е: или върху плѣщитѣ на полицията, когато сж на власт, или върху жалкитѣ останки на най-отчаянитѣ службогонци, когато сж въ опозиция. Въ такъвъ случай, опозиционното врѣме сж седемтехъ гладни години, които сж съпроводени съ гладъ и мжки, а когато дойдатъ на властъ — това сж седемтехъ плодородни години, прѣвъ които изобилието тече като изъ рогъ. Нашитѣ партии, когато иматъ властѣта въ рацѣтъ си, считатъ държавата като частенъ свой чифликъ, който може да се граби и краде, а като сж въ опозиция, всичкитѣ имъ сили сж насочени къмъ една единствена цѣль: да згромолятъ по-скоро правителството, за да се загнѣждатъ по-скоро тѣ вмѣсто него. Това е единствения идеалъ на съвръменнитѣ наши партии. Някоя партия не счита за нужно да се вглежда въ нуждитѣ на народнитѣ маси; ни една отъ тѣхъ не се вслуша въ въздишкитѣ на народа; тѣ спокойно плуватъ надъ житейското море и невѣзмутно се стрѣматъ

къмъ своята цѣль, защото житейското море едва клокочи, защото бурнитѣ народ-вѣлни едва се слушатъ отъ глухитѣ уши на нашитѣ обществени и политически водители; но доще день, когато слабитѣ вѣлни ще се прѣобърнатъ на стихия, а слабия екоетъ — на вулканъ, който съ единъ замахъ ще смачка и ще погълне въ своитѣ обътия всичко — което прѣчи и противо-дѣйствува

Това е строгата и неумолима логика въ развитието на общественитѣ и политически борби.

Партии, които нитога нищо не сж имали общо съ народа, рано или късно сж осждени на загинаване и върху тѣхнитѣ развалини ще израстне партията на народа, която ще има само една цѣль: всичко отъ народа, чрѣвъ народа и за народа! — Тоя девизъ украшава нашето знаме и ще се бори съ всички законни срѣдства. Но, докато нашето движение се яви прѣдставителъ на тия широко-демократически стрѣмления, другитѣ партии или свободно и безгрижно плуватъ надъ вжтрѣшнитѣ народни борби, или съзнателно прѣчатъ за повдигането на мрака на „тълпитѣ“ и тъмнитѣ маси. Че въ тия си дѣйствия всички наши партии се срѣщатъ, най-добрѣ ни показватъ компромиситѣ между тѣхъ.

Смѣло може да се каже, че компромиситѣ сж единъ истински тормозъ, който прѣчи на редовното развитие на политическия животъ въ насъ. Поради тия неморални съюзования между най-противоположни на гледъ партии, на обществената сцена се реабилитиратъ най-реакционитѣ и фалиралитѣ отъ тѣхъ. Въ такъвъ случай, никоя партия не отговаря прѣдъ обществения сждъ за своитѣ минали прѣгрѣшения, защото и „най-моралитѣ“ партии въ прѣдизборнитѣ борби подаватъ ржка на най-оскандаленитѣ, само и само да свалятъ умразното правителство. Съ такива нескромни съюзи се ознаменуваха особено послѣднитѣ избори. Ний се дълбоко възмущаваме отъ тѣзи „модерна“ политика на нашитѣ партии и ще се надѣваме, че съзнателнитѣ български граждани ще осждатъ тѣзи политика като безнравствена и развращающа. Ако има зло, което дълбоко си е пробило пѣтъ въ нашитѣ политически и обществени нрави, то е, че общественото мнѣние въ насъ забравя миналитѣ грѣшки и прѣстѣпления на миналитѣ режими за това, защото грѣшкитѣ и прѣстѣпленията на послѣдущитѣ правителства омиватъ тия — на прѣдидущитѣ. Нашето общество малко държи смѣтка за миналото, колкото и грозно да бжде то; но ние трѣбва да го приучимъ повече смѣтка да държи. Нека се прѣучватъ съ това и партиитѣ повече да се приближаватъ къмъ народа, като считатъ, че въ тѣхнитѣ дѣйствия иматъ единъ само сждия — пакъ народа, ако ли не — на-

рода самъ ще истъргне изъ нѣдрата си всички свои нравствени и интелектуални сили, за да създаде отъ тѣхъ партията на народа — мощенъ защитникъ на неговитѣ сѣдбини и разрушителъ на всички збирщини и котерии; това ще бѣде денѣтъ на великата народна побѣда! Д.

Достатъчно сж.

На друго мѣсто, читателитѣ ще видятъ, че отъ земледѣлската организация въ едва що станалитѣ законодателни пѣбори за XII Обикновенно Народно Сѣбрание, сж избрани 14 души земледѣлци, безъ да сѣмѣтаме ония нѣколко още, които вѣстницитѣ придаватъ за земледѣлци и които нито комитетъ знае положително, нито пъкъ се знае какво повѣдѣние ще дѣржатъ тѣ за въ бѣдаше. Ние говоримъ само за положителнитѣ и познатитѣ. Минали грѣшки ние нѣма вече да повтараме. Миналата година имаме избрани точно 23 души. Очудвахъ се всички и ние се радвахме. Какво излѣзе, обаче, слѣдъ свикването на камарата за извънредната сесия? — Безхарактерностъ и мързостъ. Отъ тѣхъ 7 души станаха по Каравелисти отъ самия г. Каравеловъ, 4 души едва не си купиха дули подобни на ония на дѣдо Панкова, а 5 души се удавиха въ народняшкото блато. Останаха всички вѣрни на Земледѣлскитѣ Сѣюзъ 7 души. Излѣзе работата, че мнозина тогава, които се даваха за земледѣлци сж били въ сѣщностъ партизани, а сж взимали гласовѣтъ на сдруженитѣ земледѣлци само съ нѣмама да минатъ моста. И тѣхната награда днесъ я виждаме. Отъ тѣзи приятели ние не виждаме днесъ не единъ избранъ. Такава е наградата на всичкитѣ безхарактерници. Неспособъ да заематъ по видни мѣста въ партизанъ сѣ, кѣмъ които сж се числили, тѣ мѣлкомъ, а нѣкаждъ и сж апломбъ се прилепиха кѣмъ земледѣлската организация, която ги издигна на депутатския столъ, но слѣдъ като си истакваха платното, ритнаха крѣсното; зарѣваха тѣя що ги бѣха избрали и станаха такива, каквито аслж сж били. И сега за награда ние ги виждаме така дребни, каквито сж си били и по напредъ. Тѣ не сж вече депутати, а това ни и много радва. Кѣдѣ останаха тѣхнитѣ партии да ги направятъ сега депутати? Но партиитѣ имъ иматъ по способности хора отъ тѣхъ, прѣди да дойде тѣхний редъ. Ето за какво ние сме доволни отъ станалий изборъ. Миналата година бѣхмѣ 7 души, а тази година станахмѣ 14 души. Не гледайки на това, чѣ губимъ изборитѣ въ цѣли 6 околий съ много малко гласове. Това е вече голѣма морална печала и за насъ и за дѣлото, което водимъ. Но земледѣлската организация има и друга една голѣма морална побѣда. Тази побѣда е че само земледѣлската организация, която имаше сѣрѣщу си и полиция, и морално влияния, и всичко кално партизанство, побѣди либералний шефъ г. Радославовъ въ родний му градъ Ловечъ съ едно грамадно болшинство. Да бѣдешъ шефъ на една „грамадна“ партия отъ 15 години насамъ, да си билъ Президентъ Министръ и послѣ пакъ министръ нѣколко години подъ редъ, да си охранилъ цѣли 4000 души свои партизани и то 1000 души само отъ своя роденъ градъ, а слѣдъ това да бѣдишъ битъ отъ една вчерашна Земледѣлска Организация, то е се едно да бѣдешъ живъ погребанъ. Така трѣбаше и да бѣде. То е и логично и морално, защото народитѣ всѣкога така жестоко отплащатъ. г. Радославовъ бѣше, който въпрѣки протеститѣ и митингитѣ въведе прочутия десѣтъкъ, прѣзъ врѣмето на който десѣтки земледѣлци въ Тръстеникъ, Дуранъ-Кулакъ, Гьоре, Шабла, Варна се избиха изсѣкоха като

краставици въ полетата отъ български войници, български пушки и сабли. Той бѣ причината да се отворятъ близо стотина гробове на ония, които оросватъ съ потѣта българската грѣшна земя. Сжщия той трѣбаше да бѣде битъ и отъ земледѣлцитѣ, които водиха жестоката борба сѣрѣщу неговия режимъ. Това и стана. г. Радославовъ си бѣше прѣдложилъ кандидатурата за нар. прѣдставителъ въ Ловченската околия, негово родно мѣсто, която той всѣкаждъ обиколно. Земледѣлската Организация сплотена като стена го повали на земята съ грамадно болшинство. Това показва, че каузата която водимъ крѣпне и успѣва. Земледѣлцитѣ отъ Ловченската околия заслужаватъ въ случая най голѣмата честъ, не за това че сж избрали нѣкого си Забунова или нѣкой другъ, но за това, че биха единъ свой бившъ, а може би и бѣдѣщъ потисникъ. Ние сме доволни.

Рѣзание на лозата.

История, значението на рѣзидбата, общи правила; ниско и високо рѣзание, извършване на рѣзидбата, съ какво трѣбва да се реже, кога трѣбва да се реже есенъ или пролѣтъ; събуждане и плачъ на лозата.

(Продължение отъ брой 16).

Въ брой 16 на „Земл. Защита“, читателя разбра, че рѣзидбата на лозата е една отъ най-важнитѣ въ културата на лозата операция и че отъ изложенитѣ 11 точки може да се резюмира:

- 1) Че съ рѣзидбата се усигорява плодovitността, равновесието и сжщо увеличението на плода (гл. т. 3 и 5);
- 2) Получаватъ се по-голѣми отъ по добро качество и по-рани плодове (глед. точ. 11 и 1);
- 3) Дава се на лозата една опрѣдѣлена форма и едно равномерно развѣтвие, като се распрѣдѣля сокѣтъ спряведливо по всичкитѣ ѣ части (г. т. 1 и 3);
- 4) Да се оплодотѣтѣ тѣзи кютуци които слабо сж наклони да раждатъ (гл. точ. 5, 6, 8 и 9) и
- 5) Още да се гледа щото да може да се улесни практиката въ развѣтвитѣ ѣ културни начини, колкото е възможно по економически.

Вѣрвамъ, че всичко до тукъ казано е достатъчно относително важността на рѣзидбата и да не отека читателя ще пристѣпимъ по-нататѣкъ.

Никога не трѣбва да прилагаме една и сжща рѣзидба на всичкитѣ сортове. Знае се, че развѣтвитѣ сортове лози се рѣжатъ споредъ специалнитѣ си похватности (гл. т. 8 и 9). Намиратъ се сортове които не даватъ грозде освѣнъ на високитѣ си пѣпки, други пѣкъ-не даватъ освѣнъ при основата, но има други — и то по голѣмото число, които пушатъ плодови пѣпки повсичката дължина на прѣчката. Споредъ тѣзи способности на лозата има: *ниско и високо рѣзание*.

Първото се състои да се отрѣже прѣчката отъ 1—3 добри видѣщи очи, а втората е когато се оставятъ на повече очи. За да може да се сѣди какъ да се рѣже, трѣбва да глѣдаме расположението на очитѣ, ако тѣ сж гжсто, то рѣжи *ниско*, ако ли напротивъ тѣ сж рѣдки — рѣжи *високо* (глед. точ. 8 и 9). Оставената отрѣзана прѣчка на кютука се нарича чѣпче, ребро, рамо, азикъ, зайчи уши (surson). За въспитанието и подмладеванieto на рамната ще говоримъ специално другъ пѣкъ, понеже за сега безъ фигури е невъзможно. За рамена, погледнато отъ плодна точка зрѣние винаги трѣбва да избираме сѣрднѣно развити и здрави прѣчки, тѣзи които сж много развити въ повечето случай даватъ дърво отъ колкото плодъ; а пъкъ слабитѣ не даватъ една достатъчна вегетация. Послѣ, кога избираме рамената да гледаме да отговарятъ на желаемата форма, като имаме винаги въ прѣдъ видъ, че ши-

роката форма е прѣдпочитателна предъ тѣсната и сбраната (гл. точ. 10) то ето защо рамото трѣбва да върви отъ вътрѣ на вънъ за чашообразнитѣ форми. Числото на рамената трѣбва да върви въ хармония съ силата на кютука.

Прѣди да идемъ по-далечъ нека кажемъ нѣколко думи за *високото рѣзание*.

За високото рѣзание сжществуватъ единъ голѣмъ прѣдрасѣдакъ у наши-тѣ лозари, тѣ сж напоени съ идеята да снишаватъ лозитѣ си и всичко това става на сѣмѣтка на тѣхния интересъ (гл. точ. 6), това го вършатъ подъ претексъ, че лозата отъ високото рѣзание се истощава и че добитото грозде е отъ по-долно качество.

Не е вѣрно, дѣто се прѣтендира, че високата рѣзидба истощава лозата, това което е вѣрно и което може проследити да се каже е, че тя черпи почвата споредъ количеството на произведение-то което е дала, но за това има цѣръ, който е много простъ и пословиченъ у насъ: „попъ лъже, но торъ не лъже“. Именно да се възвѣрне на почвата подъ форма на торъ, това което сме взели отъ нея чрѣзъ лозата въ видъ на грозде; когато напротивъ съ ниското рѣзание нашия лозаръ оставя отъ 20—30 прѣчки на кютукъ и чрѣзъ него лозата по-лесно се истощава и помѣчно възобновява (подмладява).

Лозара трѣбва да излезе отъ тази рутина и както по рано казахмѣ да се правятъ опити и да приемемъ тази система, която най-много би възнаградила лозара.

Тѣзи опити трѣбва да се правятъ най-вече при земледѣлскитѣ училища, лозарски станции и лозови разсадници. Не трѣбва да вървимъ по-този фалшивъ пѣтъ да прѣпорѣчваме на младитѣ една система рѣзидба, а послѣ на другия денъ да я осѣдимъ и прережемъ, ако ний се видимъ слаби, то негрѣбва и младитѣ да заблуждаваме съ невежество. Сѣмѣя обаче съ прискърбие да констатирамъ факта, че у никое у насъ училище не се намиратъ нито една правилно рѣзана класическа рѣзидба; но на въпроса.

Лозара трѣбва да се стреми въместо 5000 килограма отъ хектаръ при по малко число лози да добие 50,000 кг. грозде отъ сжщото пространство, но въ досегашната вѣковна практика на лозаритѣ е да снишаватъ лозитѣ, като не взематъ никакъ въ прѣдвидъ признацитѣ на естественната имъ вегетация, и именно лозари тѣри: *плодовитността, буйността и трайността* на лозата въ снишаванieto, като се стреми да увеличи числото на лозитѣ въ опрѣдѣленото за садение пространство, па даже и още сега при новото лозарство тази практика продължава.

Ето какъ се провиква по този въпросъ учения френски лозаръ Д-ръ Гю, че тази толкова дълга вѣковна практика не е дала още очакванитѣ резултати, въ плодovitността, буйността и трайността, слѣдователно пхтятъ ѣ и фалшивъ!

Извѣстно е, че за своето хранение високото резание е трѣрдѣ въискателно, но както казахмѣ цѣрътъ му е лесенъ — торѣтъ.

Съ високото резание се избѣгватъ пролѣтнитѣ мразове, ако ли такива послѣдватъ, то имаме шансъ за едно снишаване безъ да се загуби нѣщо отъ реколтата или да се поврѣди формата на лозата. Знае се, че сокѣтъ се стрѣми винаги да се искачва високо, тамъ той се концентрири въ най горнитѣ пѣпки и при една случайностъ ний сме гарантирани; друго, понеже по оставенитѣ слѣдъ рѣзидбата високо резани прѣчки пѣпкитѣ сж много, та вслѣствие на това и развитието имъ върви по бавно, а при ниското резание напротивъ всичко е рискувано.

Когато режимъ винаги да гледаме да избираме най добри направенитѣ прѣчки, здрави и зрѣли, и както по горѣ казахмѣ да иматъ сѣрднѣно развитие. За чашовиднитѣ форми винаги прѣчкитѣ трѣбва да се отдалечаватъ отъ центъра кѣмъ края и да сж малко наклонни (гл. т. 10), а ако естеството на прѣчката се стрѣми да се растворя, то ще гледаме да вземаме едно вертикално направление.

Веднажъ прѣчкитѣ избрани, всичкитѣ други се унищожаватъ по начинъ щото да неможѣтъ да пуснатъ филизи (лѣторасли) и послѣ избранитѣ прѣчки се изрезватъ на желаемата височина; ако междувѣзлието не е рѣдко сир. е гжсто, то резанието трѣбва да се извърши въ самото коленце сир. перепендикулярно на прѣчковата ось, защото въ този случай имаме по голѣма сполука да прѣдпазимъ здравieto на лозата, като знаемъ, че междувѣзлията отдѣлятъ сѣрдчевината между всѣко коленце съ дървесина, която въ този случай не ще даде възможностъ на водата било отъ дѣждѣтъ или други природни случайности да попълни кухината на прѣчката, сжщо ще попречи на известни наѣскоми да снасятъ айтата си и пр.; напротивъ ако междувѣзлието е много рѣдко, то прѣчката отрезваме нѣколко сантиметра надъ пѣпката като гледаме, щото наклонността на езиковия отрезъ да бѣде на противната страна на пѣпката съ което се тя запазва прѣзъ плаканието на лозата.

Прѣди нашествието на филосера-та и въвежданieto на американската лоза на всѣкаждъ сж резали съ различни инструменти: косеръ, ножъ, звѣна и пр., но при новото лозарство всичкитѣ тѣзи инструменти отстъпали мѣстото на лозарскитѣ ножици (секатори), понеже се знае, че прогреса въ една култура се състои въ усѣвършенствувание на оръдията, сжщото може да се наложи задължително за резанието съ по усѣвършенствувани инструменти при новото лозарство, защото една благородна американска съ европейска лоза, ако прѣзъ първитѣ години я режимъ съ косеръ отъ една страна, че рискуваме кога дѣрпаме косера да отлепимъ калема отъ подложката, а отъ друга — да я искоренамъ. Съ косера едно че резанието е врѣдно, понеже много начесто самитѣ прѣчки вмѣсто да бѣдатъ отрезани откаршватъ се, което нѣщо е въ ущѣръбъ на дѣлото, а отъ друга страна косерѣтъ не можемъ го заврѣтъ гдѣто искаме. Кога режимъ съ косеръ, то трѣбва наредъ всичкитѣ прѣчки на кютука да се изрѣзватъ и пр. Вънъ отъ врѣдата за новото лозарство косерѣтъ който може да причини, но съ него по мжчно се работи и по уморително. Ето защо, разумно е, па даже и наложително за новото лозарство, щото нашитѣ лозари да режатъ съ ножици, колкото за качеството нѣма ни дума да правя, то зависи отъ кесията, ако тя е широка то и качеството ще бѣде добро. Когато се реже съ ножици да се вземе за принципъ, щото кабната имъ частъ да бѣде отвѣнъ прѣчката, защото винаги съ наляганieto се наранява дървото и се поврѣждатъ пѣпкитѣ. Сжщо при резанието лозара трѣбва да бѣде снабденъ съ едно трионче за по лесното и правилно изрѣзване на нѣкой дебели и непотребни или сухи части на кютука.

Кога трѣбва да се реже пролѣтъ или есенъ?

Ето единъ въпросъ при новото лозарство, който най вече трѣбва да занимае ученитѣ у насъ лозари и за да се увѣнчай съ сполука трѣбватъ опити. Както миналата година сжщо и тази година сир. двѣ есенни ревидби какъ правя въ Лов. Дѣр. Лозовъ разсадникъ, първата ревидба ми даде много добри резултати, само че азъ баджонирамъ

резанитъ лози споредъ способа на Д-ръ Ресеме съ растворъ отъ желѣзна соль 450/0, това прѣдпазва лозитъ отъ измръзване и по късно се развиватъ.

При старото лозарство когато се е поставял въпроса, отговаряло се е, въ топливѣ страни резидбата може да се започне отъ есенъта и да се продължава цѣла зима съ исклучение само прѣзъ мразовитѣ да не се реже.

Късната резидба се прѣдпочита за сѣвѣрнитѣ страни, каждѣто се опасаватъ отъ къснитѣ мразове.

Слѣдъ операцията на резидбата, пжикитѣ се развиватъ, това се вижда толкова бърже, колкото тѣ сж по малочислени, развитието върви бърже и шансовитѣ за едно изгубване на реколтата се увеличава отъ мразѣтъ.

При възобновената лоза върху американски коренъ, цвѣтението е тесно свързано съ епохата на резидбата, по този въпросъ ще говоря специално другъ път, а сега да не се отвлѣчаме. Да се повърнемъ на въпросътъ си. г. г. Дюранъ и Гишертъ учени френски лозари сж забѣлѣвали, че при американската облагоуредена лоза плачѣтъ слѣдъ резидбата е свършено изобилнѣ, понеже нейнитѣ корени сж по лакоми и често пжикитѣ отъ резидбата се удаватъ, плодородието намалява и за дълго здравие на лозата се чувствува. За да се избѣгнатъ тѣзи случайности, тѣзи двама учени съвѣтватъ да се реже по рано, като мислятъ даже, че е по добръ да се реже прѣди зимата или най малко да се прѣготи резидбата като се махнатъ всичкитѣ безполезни прѣчки и се оставятъ само тѣзи, които ще се режатъ. По този начинъ печели се врѣме и слѣдъ истичанието на зимата да се реже по скоро за да може прокара по скоро да загори прѣчката прѣди да се е вегетацията събудила.

Слѣдъ резанието лозата започва както у насъ казватъ да плаче, това е едно особно у лозата явление, което истичане увеличава сочната течност и придружава събужданieto на вегетацията въ известни сортове и на които сж дали името подканване кѣмъ плачъ на лозата.

Въ началото на миналия вѣкъ прѣзъ априлий 1725 год. Хале е провѣрилъ чрѣзъ единъ опитъ искачающата се мѣзгова лозова сила, който опитъ е останалъ прочутъ. Той е закрѣпилъ една тѣсна виска стъклена цевъ върху една наравно съ земята отрезана лоза. Прочутия естествоиспитателъ е констатиралъ, че водата се е въскочила до една изумителна на 7 метра височина. Знае се, че циркуларнието на течноститѣ черпени изъ земята за да достигнатъ до вътрешността на растителнитѣ тъкани се въспроизвежда по два фактори: чрѣзъ *коренната андосмоза* и съ *събужданieto* прѣдизвикано отъ растителното дишане.

Впрочемъ въ първата лозова вегетация външнитѣ органи, такива като листитѣ още не сжществуватъ и андосмозата е самата причина за искачванието на плачѣтъ (мѣзгата).

Прѣзъ зимата кореннитѣ тъкани сж се прѣпълнили съ вода: тази вода смѣсена съ въздухъ и въглена киселина (CO₂) е проникнала въ растението; вслѣдствие на загrevанието на почвата и на окръжаващия се въздухъ, въжнатитѣ газове прищепъ въ схждовитѣ колени се разшараватъ. И подъ това напращение плачѣтъ се испуща съ сила и тече до тогава до когато новообразуванитѣ ластарчета погълнатъ всичкитѣ растопени материй и прѣчистатъ изцѣло течноститѣ чрѣзъ дишанieto на листитѣ. Споредъ Найбауеръ съставътъ на плачѣтъ е слѣдующия: азотъ, въглена киселина, гипсъ, фосфорно-кисель-калций, винено-кисель-калий, винена-киселина, захаръ и прочее.

Въ 1895 год. г. г. Худай и Гйонъ

на ново сж испитали опититѣ на Хале върху плаканието на лозата и всичко е публикувано въ Revue Viticulture. Тѣ сж признали, че температурата въ почвата, която принуждава явяванието на плачѣтъ у лозата, не е строго еднаква за всичкитѣ сортове лози. Това обяснява тѣзи най чувствителни прѣмѣнливости на епохитѣ въ започванието плачѣтъ на лозата. Младитѣ испитвачи сж забѣлѣвали, че при 100.2 на 025 см. дълбочина плачѣтъ се е явявалъ на арамонъ присаденъ върху Riparia; 110 у жака, 140 у берландиери. Тѣзи господата отъ лоза сж събрали до 5 литри течностъ и сж я анализирани.

Слѣдъ като си испълнихъ дългѣтъ кѣмъ заинтересованитѣ запитвачи до колкото ми позволяватъ силитѣ, бихъ желалъ щото моя примѣръ да бѣде послѣдванъ.

Лов. Дър. Лов. Разсадникъ.

Хр. Мжновъ
(работникъ)

ХРОНИКА

Както е известно г. Радославовъ и неговитѣ г. г. Ив. Димитровъ и Веселиновъ, които бѣха кандидати на „грамадната“ либерална партия обиколиха цѣлата Ловченска околия по агитация. На 14 т. м. сж били въ Александрово. Тамъ както и всѣкадѣ сж си служили срѣщу г. Забунова съ най отвратителнитѣ лъжи. Даже г. Веселиновъ е казалъ: „азъ Ви заявявамъ г-да тържественно, че Забуновъ нѣма да бѣде изкранъ“. — Точно и така стана — г. Веселиновъ, нали? Околийскитѣ началникъ пжкъ, г. Мечоновъ, способенъ да прави избори само срѣщу г. Такева, едно врѣме, въ Пещера, ходилъ отъ село на село и говорилъ: „какво ще избирате вие земледѣлци, що ви трѣба вамъ нѣкой си Забуновъ, който е открадналъ 500 декара държавна земя и 50000 лева касови пари“. Ехъ г. Мечоновъ ще дойде мидовъ день. Ние сме и Вамъ твърди благодарни.

Отъ брой 4 на в. „Подкрѣпа“, органъ на I-вото взаимно благотѣтелно дружество „Попкрѣпа“, заемаме слѣдующето:

„Дружеството „Подкрѣпа“ по край другитѣ си цѣли, има и цѣльта да се погрижи да даде подслонъ и прѣхрана на всички нещастници, които за да искаратъ насхщия си хлѣбъ сж принудени да простиратъ рака по улицитѣ, друмищата и църквитѣ или да вършатъ престѣпления и прекарватъ единъ мизеренъ и скотски животъ, дрипани, гладни, безъ подслонъ и покривка.

За да може дружеството да постигне тѣзи си цѣли, и да отвори единъ приютъ, въ който най напърѣдъ да пребере тѣзи, които иматъ налѣжаща нужда отъ чужда помощъ, то се обрна съ молба кѣмъ Софийскитѣ митрополитъ Негово Високопрѣосвещенство г. Партений, да му даде единъ монастиръ въ околността на София за да го приспособи за приютъ. Тѣзи молба на дружеството бѣ приета радостно отъ Негово Високопрѣосвещенство г. Партений и по негово ходатайство Св. Синодъ на Българската Църква, разрѣши да се отстъпятъ зданията и имотитѣ на монастира Св. „Пророкъ Илия“ при с. Илиевци, 5—6 километра отъ София, Дружеството прие монастира прѣзъ м. септември м. г., но още тогава то не можеше да го приспособи за цѣльта и по нѣмание нужнитѣ срѣдства и поради настѣпване на зимата. Сега когато скоро ще настѣпи пролѣтъта и всичко живо ще се залови на работа, управлението на дружеството счита за свой дългъ и то да развие една по голѣма деятельность за да може да осжществи високоблагодарната и хуманна цѣль на дружеството като приспособи монастира за приютъ и приготи нужнитѣ

средства за издържанието на тѣзи, които ще бждатъ приети въ него.

За да може да се приспособи монастира за приютъ и да се използватъ земитѣ му, на дружеството трѣбватъ парични срѣдства, за да оградятъ монастирския дворъ, който обема едно пространство отъ 20 декара, да направятъ градина, да купятъ земледѣлски оръдия, работенъ добитѣкъ, крави, овце, гжски, кокошки и пр. т. за да направятъ едно модерно стопанство, отъ приходитѣ на което да могатъ да се издържатъ жилцитѣ на приюта и да имъ се създаде една лека и приятна работа на всѣкиго споредъ силитѣ. Тѣзи срѣдства за сега дружеството ги нѣма, защото малцина сж дали помощъ за тази цѣль; но управлението на дружеството като се въдушовлява отъ високохуманната си задача твърдо вѣрва, че то ще бѣде подкрѣпено въ тѣзи му работа отъ всички човѣколюбиви хора, които ще се притекѣтъ на помощъ и ще му дадѣтъ възможностъ да осжществи и тѣзи си задача.

Въ този първи приютъ на дружеството ще се преберѣтъ по възможности най напърѣдъ всички нещастници, които ходятъ да просятъ милостия изъ Софийскитѣ улици; но това нищо не пречи на жителитѣ отъ цѣла България да дадѣтъ своитѣ помощи, защото съ това като дадѣтъ възможностъ да се уреди този приютъ, управлението на дружеството ще се погрижи да отвори и други въ нѣкой отъ по голѣмитѣ градове, за да може напълно да постигне цѣльта си.

Управлението на дружеството, като се надѣва въ пълната поддръжка на всички човѣколюбиви хора и добри християни, които милѣйтъ за подобнитѣ си, моли ги да дадѣтъ своитѣ помощи, кой колкото обича и колкото може и нѣка знай, че съ това ще извършатъ едно отъ най добритѣ дѣла въ живота си.

Помощитѣ се приематъ въ канцеларията на дружеството ул. Търговска № 10, и при дружественитѣ агенти въ градоветѣ гдѣто има такива и за всѣка дадена помощъ ще се издава расписка подписана отъ касиера на дружеството и подпечатана съ дружественния печатъ“.

Поповската околийска земледѣлска дружба е отправила слѣдующата телеграма, прѣписъ отъ която получихме:

София—22/II 1902 г.

Миръ, Новъ Вѣкъ, В. Поща.

Отъ какъ тукашниятъ шаренъ панковистъ Хр. Хаджиевъ пропадна въ избора, писалището му прѣдставлява нищо. Въ него влизатъ и излизатъ само кандидати за служби. Прави констатация за касиране избранитѣ земледѣлци, трѣба да знае той че земледѣлската организация въ Поповско е неразрушима скала и че ако мисли да се подиграва съ нея ще си счупи главата.

Николовъ, Трифоновъ, Хаджиивановъ, Върбановъ, Колевъ, Георгиевъ.

За излишенъ пътъ напомняме пакъ за членскитѣ вноски. Вѣстника ни закъсня отново по нѣмание срѣдства. Да не е никакъ чудно, че той ще спрѣ окончателно до свикванието на IV-ий конгресъ, който ще стане тази година между 1—10 Октомври въ Шуменъ. Ние мислимъ, че грѣхъ правятъ ония, които си правятъ оглушки за тѣзи толкова повтаряни покани. Ние вѣрваме, че и на читателитѣ, както и на насъ омръзна вече да се оплакваме и повтаряме толкова пъти това схщото. Ако българ. сдружени земледѣлци плащатъ милиони на държавата, не могатъ да исплатятъ по единъ левъ годишенъ вносъ за едно свое дѣло, то незнаемъ да ли не заслужаватъ нѣщо повече отъ по-

рицание. За това съобщаваме на всички за знание, че в. „Земледѣлска Защита“ отъ сега насѣтне ще излиза не седмично както е било, а отъ врѣме на врѣме, когато намѣри срѣдства за всѣки отдѣленъ брой. Платившитѣ до сега, както и тия, които ще платятъ отъ сега насѣтнѣ, сж гарантирани, че нищо нѣма да изгубятъ, тѣй като тѣмъ ще се дотѣкнатъ слѣдующитѣ се броя за платеното врѣме, макаръ и съ малко укѣсняване. Въ това ние ще бждемъ точни и никой не трѣба да се страхува. Взехме това рѣшение, не безъ дълбока скърбъ, угорчение въ себе си и разочорование.

Захарната фабрика се закрива.

Отъ едно окръжно писмо на захарната фабрика въ София до цѣкло-производителитѣ се вижда, че тя е въ намѣрение да затвори фабриката и за това явява, че нѣма да свѣрзва за напърѣдъ никакви контракти съ цѣклопроизводителитѣ за доставяне цѣкло, както това е ставало отъ 3 години насамъ, отъ както фабриката работи. Нѣкой столитѣ вѣстници пишатъ, че това било просто шапарма на фабриката. Намъ обаче се струаа, че това не ще е шапарма, а цѣла дѣйствителностъ. Ние мислиме, че това ще бѣде още една стѣпка направена само за врѣда на нашитѣ и безъ това съсипани земледѣлци. Тази фабрика м. г. поиска даваната ѝ по прѣди премия отъ държавата, но която по едно крайно неразбирание интереситѣ на страната отъ болшинство то на бившето XI Обикн. Нар. Събрание, биде отказана. Това бѣ една голѣма грѣшка, на която ние днесъ виждаме послѣдствията. Всички трѣба да се стремимъ да индустриализираме нашето земледѣлие, а това ще рече, че вмѣсто да носимъ нашитѣ произведения за една нищожна цѣна сурави въ странство, по добръ е да ги обработимъ до възможностъ тука и прѣработени, слѣдъ като задоволимъ нуждитѣ на страната, да ги изнасяме съ цѣна въ странство. Но това става съ капитал, които ние нѣмаме, а като ни ги доставятъ отъ странство ние искусствено ги нахдимъ изъ страната. Послѣ нали, ужъ, трѣба да се стрѣмимъ да замѣнимъ нашето депотно еднообразно земледѣлие съ по доходни растения, за да отговаря на нарастналитѣ ѝ нужди? А въ това отношение не бѣ ли захарното цѣкло една отъ тия доходни култури?

Всички земледѣлци въ Софийско, Ихтиманско и др. знаятъ какво сж добивали едно врѣме па и сега отъ декаръ земя посѣто съ жито и какво днесъ съ цѣкло. Затварянieto на захарната фабрика би било единъ ужасенъ ударъ за десетки хиляди земледѣлци както и за цѣлата страна и всичко това за една премия отъ 150000 лева, която трѣбаше да се даде на фабриката. Както всѣкадѣ, така и тука, ние бѣхмѣ схжпи на тридѣтъ, а евтини на брашното.

Нѣмало насилия, нѣмали шайки по врѣме на изборитѣ, ни казватъ правителственитѣ хора и в. „България“ и като лъжатъ самитѣ тѣ вѣрватъ въ лъжитѣ си. Ние питае правителственитѣ да ни обадятъ:

1) Защо върлуваше една тайфа на чело па която стояха Луканъ Петровъ и Мито Ниновъ прѣблечени въ влашки дрѣхи отъ с. Злакученъ, Плѣвенска околия, която стоеше въ гората задъ селото Мъртвица — избирателна секция за да връща избирателитѣ опозиционери, а да прибира само ония на правителството?

2) Ами що трѣсаше друга една такава тайфа състояща се отъ: Ив. Радановъ, Стеф. Киновъ, Ив. Киновъ, Флоре Фотиновъ, Маринъ Флоревъ, Георги Тодоровъ, Ив. Тодоровъ, Илия Тодоровъ и пр. жители на селото Мъртвица скрита въ гората между Рибенъ и Мъртвица?

3) Ами кой караше околийският началник Меченов в Ловеч да ходи от село на село и агитира тъй безобразно срещу кандидатите на земледелците?

4) Ами какво накара кмета на с. Тръстеник—Никополска околия, да пише официално писмо дори до с. Староселце, Плевненска околия, и да изисква хора с пушки на помощ на правителствения кандидат?

5) Ами защо беше това безобразно прѣобрѣщение на всичките цагани в Тръстеник, Никополска околия на турци и раздаването им на избирателни карти, за да гласуват за правителствения кандидат?

6) Ами шайките в Плевен?

7) Ами арестуването на г. г. Драгиев и Рашев в Конаре?

Ами, ами, колко, ами искате още? Нейсе, ние сме пакъ благодарни на правителствения, че не ни ступиха поне нейде кокалитѣ, а то иначе и това можеше да стане.

Правителството ни се хвали, че имало 97 души свои избраници—Цанковисти, които ще го поддържатъ въ идущата камара. Въ списъка на своите партизани, ние намираме и имената на г. г. Калю Малевъ, избранъ въ Н. Пазаръ, Н. Узуновъ избранъ въ Шуменъ и Бени Кръстевъ избранъ въ Русенската околия. Ние се считаме за длъжни да заявимъ, че тримата тѣзи г-да сж хора не на Цанковиститѣ, а такива на земледѣлската организация. Първия отъ тѣхъ е прѣдсѣдател на Н. Пазарската околийска земледѣлска дружба отъ три години насамъ, втория е такъвъ на Шуминската околия, а третия на Русенската. Всичките сж дали доказателства, че принадлежатъ и служатъ сдруженитѣ земледѣлци. Та искамъ да кажемъ, че добръ е тѣзи 3 души, да се спаднатъ отъ правителствения списъкъ. Пъкъ мислимъ, че и безъ това правителството нѣма отъ тѣхъ нужда.

Много отъ партията по време на изборитѣ сж си служили за прокарването на своите кандидати съ това, че тѣ били именно сж и за земледѣлската организация и по този начинъ под знамето на сдруженитѣ земледѣлци на много мѣста сж успѣли. Ние кажимъ всички ниши дружи въ Княжеството да явятъ кждѣ и какъ сж си служили избраницитѣ, за да слѣдимъ тѣхното повѣдение въ Нар. Събрание и да явимъ до колко тѣ сж послѣдователни въ думитѣ и дѣлата си.

Търновския окр. управител по исканieto на енергичния Тър. районен инспек. по лозарството г-на Гани Ив. Дачевъ е издалъ приказъ, който напомнява както на продавачитѣ на бубено сѣме, така сж и на купувачитѣ—бубохранители въ повѣрения му окръгъ, прѣди да е настѣпилъ бубохранителния сезонъ, строго да се съблюдаватъ съ закона за повдигане бубарството у насъ, като натоварва всички общ. кметове и околийски административни власти строго да слѣдатъ за нарушенията, като съставятъ нужнитѣ актове на нарушителитѣ и налагатъ прѣдвиденитѣ по закона наказания.

Въ другъ единъ приказъ, като взема прѣдъ видъ голѣмитѣ упостошения и врѣди върху много овощни градини, бащи, ливади, лозя и др. принесени отъ гъсеницитѣ, па даже нѣкждѣ и отъ нехайството или немарливостта на много падари, то заповѣдва на г. г. околийските началници и общ. кметове въ окръга да принудатъ притежателитѣ на овощнитѣ градини и др. да почистятъ гъсеничнитѣ яйца отъ дърветата на градинитѣ си; общ. кметове да назначаватъ пазачи на лозя, бащи, овощ. градини, лица, които напълно да отговарятъ на условията прѣдвидени въ за-

кона за повдигане овощарство, а именно: да сж грамотни, да не сж по-млади отъ 21 и по-стари отъ 50 години, да не сж осѣждани за никакво прѣстѣпление и да се ползватъ съ добра репутация между населението.

Въ сѣция приказъ г. инспектора по лозарството и земледѣлието е показалъ нѣколко начина, какъ да се чистятъ излюпенитѣ вече гъсеници по дърветата

ЗЕМЛЕДЪЛСКО ДВИЖЕНИЕ.

Декларация. Долоподписания кандидатъ за народенъ прѣдставител въ Новопазарската избирателна околия кандидатиратъ отъ страна на земледѣлската организация въ тая околия въ XII-то Обикновено Народно Събрание чрезъ настоящето си заявявамъ:

1) Не принадлежамъ и нѣма да принадлежамъ къмъ никоя политическа партия у насъ, освѣнъ къмъ Българския Земледѣлски Народенъ Съюзъ и напълно ще бѣда подчиненъ на съюзния уставъ (изработенъ) приетъ отъ Земледѣлскитѣ Конгреси.

2) Въ случай че бѣда избранъ ще поддържамъ исканията съюзни приети отъ Земледѣлскитѣ Конгреси и всѣкакви добри мѣропрятия за страната ни, а ще бѣда противенъ по въвежданieto всякакви монополи и заеми за държавата ни и

3) Задължавамъ се слѣдъ закриванieto на сесията, да се явявамъ прѣдъ пунктови или околийски събрания да давамъ отчети прѣдъ избирателитѣ; така сжщо се и задължавамъ да се явявамъ прѣдъ бѣдашитѣ конгреси да давамъ отчетъ и прѣдъ делегатитѣ.

Кандидатъ: *Калю Малевъ*

По случай произвѣденитѣ на 17 т. м. законодателни избори, получихме слѣдующитѣ телеграми:

18/2 Отъ *Карнобатъ*

Редакция „Земледѣлска Защита“.

Като кандидати на земледѣлцитѣ спечалихме изборитѣ.

Нейчевъ, Карамановъ

18/2 Отъ *Ловечъ*

Забуновъ

Избора печелимъ съ 700 гласа повече.

Каравасилевъ

19/2 Отъ *Ст. Загора*

Забуновъ

Тукъ избранъ Драгиевъ. Явете ни отъ другадѣ резултата.

Момчевъ

18/2 Отъ *Касичанъ*

„Земледѣлска Защита“

Избрани при пълна тишина нашиятъ кандидати К. Малевъ и Юмеръ Юсуфовъ; прочути делюрманъ за пръвъ пътъ вижда свои избраници земледѣлцитѣ, ликуваме! Да живѣе Съюзътъ!

Новопазарска Окол. Дружба

18/2 Отъ *Попово*

Редакция „Землед. Защита“

Печелятъ Иовчо Георгиевъ, Деню Колевъ, земледѣлци да живѣе землед. организация.

Прѣдсѣд. Окол. Дружба Кр. Николовъ

18/2 Отъ *Прѣславъ*

„Земледѣлска Защита“

Прѣславска околия печели Ангелъ Станчевъ, земледѣлецъ, Милановъ, народнякъ.

Станчевъ

18/2 Отъ *Казанлъкъ*

Забуновъ

Организацията близо хиляда гласа, печелятъ народняцитѣ.

Галовъ

18/2 Отъ *Н. Загора*

Забуновъ

Листата на организацията печели вси-

чко 348 гласа, печелятъ цанковиститѣ. Омарчевски

18/2 Отъ *Гара Каменецъ*

Забуновъ

Избора печелимъ 691, съобщете Василеву.

Ирмъновъ, Башевъ, Атанасъ Колевъ

19/2 Отъ *Акадѣларъ*

Прѣдсѣдателю Землед. Съюзъ

Избранъ съмъ прѣдставителъ, Силистренска околия, Алфатаръ.

Христо Тоневъ

19/2 Отъ *Шуменъ*

Забуновъ

Тукъ печелятъ отъ организацията Узуновъ, Малевъ. Отговори общия резултатъ.

Узуновъ

19/2 Отъ *Чирпанъ*

Янку Забуновъ

Имаме 1590 гласа, правителствениятѣ 1800, печелятъ избора.

Прѣдсѣдателъ Шиваровъ

ПИШАТЪ НИ ОТЪ СЕЛАТА:

с. *Аязларъ* (Поповско). На 3 то-го по случай годишнината отъ смъртта на бившия ни прѣдставителъ, покойния Недю Георгиевъ се отслужи въ църквата ни панахида, за което дружбата съ особни покани помоли почитателитѣ му да присѣствуватъ на панахидата. Слѣдъ свършване на панахидата учителя ни Везиревъ на кратко спомни за живота на покойния, като човѣкъ и за дѣятелността му по земледѣлската организация, като прѣдсѣдател на окол. земледѣлска дружба, на когото всичко се дължи по здружаванieto въ околията ни.

Най-послѣ каза, че съ почитѣта си къмъ покойния, ние доказваме, че уважаваме всѣки, който малко или много се потруди за общо благо и съ това насърждаваме всички, които работатъ за пробужданieto на народа, а съ примѣритѣ възпитаваме младежта си.

Така се почете въ селото ни годишнината отъ смъртта на покойния ратникъ по земледѣлското сдружаванieto въ околията ни — † **Недю Георгиевъ**.

Ново основани землед. дружи.

Въ с. *Трюмешлий*—Чирпанско, на 30 Декември м. г. е съставена земледѣлска дружба, за настоятелство на която сж избрани: прѣдсѣдателъ: Бойчо Колевъ; касиеръ-дѣловодителъ: Дим. Недѣлчевъ и членове-свѣтници: Нанко Нецовъ, Г. Х. Петровъ, Ст. Николовъ, Т. Пулевъ, Ив. Вълчановъ, Георги Славчовъ и Г. Нановъ.

Въ с. *Бурнусъ* — сѣщата околия, на 4 Януарий н. г. е съставена земледѣлска дружба съ настоятелство; Прѣдсѣдателъ: Димитър Стояновъ; касиеръ-дѣловодителъ: Стайно Ташевъ и свѣтници: Вжтю Ивановъ, Ганю Савовъ, Михалъ Ангеловъ, Георги Петровъ, Станчо Пѣвевъ и Джанко Таневъ. Дружбата броя около 65 члена.

Въ с. *Трифилъ*—Пловдивска околия, на 6 януарий н. г. съставено дружба съ прѣдсѣдателъ: Коста Рангеловъ; подпрѣдсѣдателъ: Василь Дѣлевъ; секретаръ: Рангелъ Василевъ; касиеръ: Ник. Мариновъ и свѣтници: Дойко Илиевъ, Хр. Димитровъ, Петко Генчовъ, Стоиль Лаловъ, Милошъ Ивановъ и Спасъ Петровъ.

Въ с. *Дуруглий*, сѣщата околия, на 7 януарий н. г., е съставена дружба, съ слѣдующето настоятелство: Прѣдсѣдателъ: Петъръ Ив. Илиевъ; подпрѣдсѣдателъ: П. П. Чубански; касиеръ: Хр. П. Паничарски; дѣловодителъ: Ст. Баждаровъ и свѣтници: Георги К. Антовъ, Маринъ М. Митевъ и Костадинъ П. Джонговъ.

КНИЖНИНА

Получихъ се въ редакцията:

1) IV книжка отъ „Сѣтъ“. Мѣсечно списание за наука, книжовност и обществ. знания. Съ слѣдующето съдържание: Подвизитѣ на Марко Краевичъ; въ пролѣтъта на младостта (разказъ); на Василь Кичовъ (стихотворение); Индийска драма; Богомилската ересъ въ България; Обществения прѣгледъ; Нашия печатъ; Домакинство; Книжовенъ дѣлъ; Изъ еспантовия свѣтъ. Списанието се редактира въ гр. Руссе и цѣната му за година въ България е 2 л., а за странство—3 лева.

2) 1-ва книжка отъ „Скотовѣдски приятелъ“. Списание за ветеринарна медицина и скотовѣдство, съ слѣдующето съдържание: Вѣсто програма; До г. г. окръжнитѣ и околийскитѣ ветеринарни лѣкари и фелдшери и народни учители; Какво е нужно, прѣди всичко, за повдигане на нашето скотовѣдство? Птицевѣдството у насъ; Новата година и „шапѣтъ“ по добитѣка; Съдебенъ отдѣлъ; Питания и отговори Разни. Списанието излиза 2 пъти въ мѣсеца отъ г. Казанлъкъ и струва за година въ България 4 лева, а за странство — 5 лева, на ученици 3 л. и то въ прѣдплата.

3) Февруарската книжка на сп. „Пчела“ — органъ на пчеларското д-во въ България, съ слѣдующето съдържание: Необходимо обяснение; Ползата отъ пчелитѣ; Избирание мѣстностъ за пчелинъ; Каква материална полза може да очаква пчеловѣдеца отъ пчелитѣ си? Изъ пчеларската практика; Едно зло което спъва развитието на пчеларството; Лѣкуване на възбитъ и ревматизма, чрезъ ужелванието отъ пчелитѣ; Пчеларски календаръ; Общи наставления за работата на пчеларя около пчелитѣ прѣвъ мѣсець февруари; Разни вести по пчеларството; Практически курсове по пчеларството прѣвъ 1902 год.; Важно за г. г. пчеларитѣ. Списанието се редактира въ София и годишния му абонаментъ за България е 2 лева, а за странство — 3 лева въ прѣдплата.

МИНИСТЕРСТВО НА Т-ТА И ЗЕМ-ТО

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1335

Министерството на Търговията и Земледѣлието извѣстява на интересующитѣ се лозари въ заразенитѣ отъ филлоксерата мѣстности, че приеманieto на кандидати за едно годишнитѣ практически курсове по отгледванието и присажданieto на американскитѣ лози при държавнитѣ лозови разсадници въ Ломъ, Враца и Ловечъ почва на 1 Мартъ.

Кандидатитѣ за тѣзи курсове трѣбва да подадатъ заявление до управителя на разсадника, при които искатъ да практикуватъ, найкъсно до 25 Февруарий. Заявлението трѣбва да бѣде придружено съ слѣдующитѣ документи: 1) Кръщелно свидетелство отъ което да се види, че кандидата не е по-младъ отъ 18 години; 2) Удостоверение, че родителитѣ на кандидата или самъ той е билъ притежател на лозя, които сж упостошени отъ филлоксерата; и 3) Удостоверение, че се ползува съ добро име между населението въ общината гдѣто живѣе.

Приетитѣ кандидати въ курсоветѣ извършватъ всички текущи работи въ разсадницитѣ и споредъ прилежанието имъ получаватъ съответствующата надница.

22 Януарий 1902 год.

2—2

Отъ Министерството